

Ammeraal, E. (Evert)

Van: J. van Noordenne (NVI) [directeur@nvio.nl]
Verzonden: donderdag 23 juni 2011 22:23
Aan: EK-postbus
Onderwerp: 32.418 Normering buitengerechtelijke incassokosten
Urgentie: Hoog
Bijlagen: 10 puntenplan.pdf; Onderzoek kostprijs behandeling kleine vorderingen incl leeswijzer en PwC (2).pdf; 1 Reactie NVI nav Nota v Wijz tbv procedureverg 2feb2011.pdf

GRIFFIE EERSTE KAMER	
NR.	148619-01
RUB.	01 01
CS	27 JUN 2011
DATUM	
KOPIE	001
VERW.	32400

Aan de leden van de Eerste Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie,

Geachte dames en heren,

Ten behoeve van het voorbereidend onderzoek van 28 juni aanstaande ontvangt u hierbij informatie van de Nederlandse Vereniging van gecertificeerde Incasso-ondernemingen, de NVI. De NVI vertegenwoordigt ongeveer 70-80% van de incassomarkt. De leden van de NVI werken allemaal volgens de normen van het Incasso Keurmerk en zijn gecertificeerd door het onafhankelijk Keurmerk Instituut te Zoetermeer. De leden van de NVI verwerkten in 2010 3,5 miljoen dossiers met een gezamenlijke waarde van 6 miljard euro aan openstaande vorderingen. Voorzitter van de NVI is mevrouw Jet Creemers.

De NVI maakt zich grote zorgen over de negatieve gevolgen die onderhavig wetsvoorstel zal hebben voor onze samenleving en wel om de volgende redenen:

1. **Wet schiet het doel volledig voorbij:** door voor hoofdsommen rond € 300,- en lager vast te leggen dat er in totaal maximaal € 40,- aan incassokosten mag worden gerekend, wordt het incassotraject erg beperkt. Voor € 40,- (die feitelijk geen 40 euro is omdat op no cure no pay basis wordt gewerkt) kan er geen buitendienstmedewerker op pad worden gestuurd, kunnen er geen – voor de consument gunstige - langdurige betalingsregelingen worden afgesproken (de bank rekent daar geld voor) etc. Gevolg is dat vorderingen sneller en dus vaker uit handen gegeven zullen worden aan de gerechtsdeurwaarder. Gek genoeg maakt niemand zich druk over de enorme kosten waarmee de consument dan wordt geconfronteerd, terwijl deze vele malen hoger zijn dan incassokosten! Alleen al voor het betekenen van de dagvaarding mag € 75,- worden gerekend en dan hebben we het nog niet over de gestegen griffierechten!
Kortom: Penny wise, pound foolish!

2. **Wet jaagt consument op hogere kosten**

Het wetsvoorstel incassokosten beoogt consumenten te beschermen tegen hoge incassokosten, maar jaagt de consument juist op hogere kosten en verslechtert zijn positie. Daar waar in de huidige praktijk met gemiddeld 3 aanmaningen wordt gewerkt (zonder dat de leverancier daar extra kosten voor in rekening brengt!), schrijft het wetsvoorstel slechts 1 kosteloze aanmaning voor. Aangezien het wetsvoorstel niet voorschrijft welke kwaliteit het incassoproces moet hebben, noch dat incassokosten pas in rekening mogen worden gebracht als de vordering uit handen is gegeven aan een gecertificeerd incassobureau, moet gevreesd worden dat de schuldeisers zelf reeds vanaf de 2e aanmaning de volle incassokosten in rekening zullen brengen. Het wetsvoorstel biedt geen enkele garantie dat dit niet zal gebeuren.

Nu komt van alle vorderingen minder dan 0,5% in aanmerking voor behandeling door een incassobureau; dus slechts een zeer beperkte groep wanbetalers wordt nu geconfronteerd met incassokosten. Het wetsvoorstel schrijft slechts 1 kosteloze aanmaning voor, dus kunnen bedrijven heel veel sneller en aan een fors grotere groep consumenten incassokosten doorberekenen. Op

basis van de huidige cijfers betekent dit dat 10 keer meer consumenten incassokosten zullen moeten gaan betalen dan nu het geval is. Bovendien zullen daardoor juist de sociaal en economisch zwakkere huishoudens getroffen worden met een extra kostenpost van enkele honderden euro's per jaar.

3. **Dreigende overbelasting gerechtelijk apparaat:** Uit onderzoek van de NVI, uitgevoerd door PricewaterhouseCoopers, blijkt dat de bij de NVI aangesloten en dus gecertificeerde incassobureaus, jaarlijks 3,5 miljoen nieuwe vorderingen behandelen met een gezamenlijke waarde van 6 miljard euro. Ongeveer 70% van deze vorderingen wordt opgelost in de minnelijke fase door de incassobureaus. Op dit moment gaat minder dan 20% uiteindelijk door naar het gerechtelijke traject. Naar verwachting heeft het wetsvoorstel een verdubbeling van het aantal gerechtelijke zaken tot gevolg, waardoor het gerechtelijk apparaat volledig overbelast zou raken, met alle financiële gevolgen van dien. Het duurt in dat geval bovendien maanden langer voordat de vorderingen geïncasseerd zijn. De inningkosten voor het bedrijfsleven zouden dan met ruim een miljard stijgen.
4. **Gemiste kans om de kwaliteit te regelen:** als de wetgever dan toch gaat ingrijpen in de incassomarkt (hetgeen, zeker met het vastleggen van prijzen, toch al hoogst curieus is), regel dan op z'n minst ook de kwaliteit. Op dit moment kan iedereen een incassobureau beginnen. Dat lijkt niet zo erg, maar dit is een bijzondere markt: degene die met het incassobureau geconfronteerd wordt, de schuldenaar, heeft geen enkele zeggenschap over of invloed op de keuze van dat incassobureau. Het incassobureau wordt immers ingeschakeld door de schuldeiser. En die heeft maar 1 belang: zijn vordering geïncasseerd krijgen. De schuldenaar is aan het incassobureau overgeleverd en kan nu slechts hopen dat het om een gecertificeerd bureau gaat. De NVI pleit ervoor de kwaliteitsregels zoals vastgelegd in het huidige Incasso Keurmerk een Licence to operate worden. Daarmee kunnen malafide bureaus worden geweerd. De NVI pleit er ook voor om incassobureaus die werken volgens de criteria van het Incasso Keurmerk (dit wordt gecontroleerd door het onafhankelijk Keurmerk Instituut in Zoetermeer) toegang te verlenen tot de GBA. Hierdoor kunnen incassobureaus schuldenaren sneller, beter en goedkoper traceren en wordt een gang naar de rechtsdeurwaarder uitgespaard. Daardoor kunnen vorderingen sneller worden geïnd: dat is beter voor het bedrijfsleven, maar ook voor de schuldenaar, omdat hij niet meer kan weglomen voor zijn daden, waardoor zijn schulden minder kunnen oplopen en er dus minder problematische schulden zullen ontstaan.

De NVI is van mening dat dit een ondoordacht wetsvoorstel is en dat bovendien het doel waarvoor het is gemaakt (nml. voorkoming van te hoge incassokosten en preventie van problematische schulden) juist niet gediend wordt met deze wet, omdat het voor de debiteur alleen maar duurder wordt! Voor het bedrijfsleven is dit wetsvoorstel dramatisch: men zal met een veelvoud aan oninbare of zeer moeizaam inbare vorderingen en dus hoge kosten blijven zitten. Het past overigens ook niet in de Europese context: daarin is juist meer aandacht voor het sneller betalen van vorderingen ter stimulans van de economie.

De NVI zou graag zien dat er meer aandacht komt voor de gevolgen van dit wetsvoorstel en dat er beter onderzocht wordt wat de effecten zijn.

De leden van de Tweede Kamer hebben tijdens de plenaire behandeling duidelijk aangegeven ook grote vraagtekens te zetten bij dit wetsvoorstel, met name bij de vergoeding van 40 euro – een bedrag dat niet of nauwelijks onderbouwd is. Tevens bleek men ook de mening toegedaan dat in deze markt niet alleen de prijs, maar ook de kwaliteit moet worden geregeld. De Minister heeft op alle cruciale punten aangegeven met de branche in gesprek te zullen gaan en op basis daarvan een brief aan de Tweede Kamer te maken. Uitgangspunt voor het gesprek met de branche is het 10 puntenplan van de NVI (als bijlage bijgevoegd). Tot op heden heeft er nog geen enkel gesprek plaatsgevonden en heeft de NVI zelfs nog niets vernomen van de Minister.

Voor meer informatie verwijzen wij u graag naar bijgevoegde bijlagen. Uit de notitie Reactie NVI n.a.v. nota van Wijz (etc) zijn de punten 2 en 3 nog zeer relevant, de overige punten zijn inmiddels in het wetsvoorstel aangepast.

Derhalve adviseren wij dringend om tegen het wetsvoorstel te stemmen om zodoende af te dwingen dat incasso in 1 keer goed geregeld wordt! Voorkomen moet worden dat er nu alleen een prijs wordt vastgesteld zonder een weloverwogen en goed onderbouwd besluit over de kwaliteit van het incassoproces. De toezegging van de Minister om in gesprek te gaan met de branche is volstrekt onvoldoende om de genoemde ongewenste effecten tegen te gaan en lijkt slechts een zoethoudertje.

Uiteraard zijn wij gaarne bereid desgewenst nadere toelichting te verschaffen.

Met vriendelijke groet,

NVI

mr. J.Y. (Jeanine) van Noordenne
bureaudirecteur
06-203 42 350
directeur@nvio.nl

Secretariaat NVI
Tel: +31(0)35-6994210
Fax: +31(0)35-6945045
Postbus 279 1400 AG Bussum

Vergunningstelsel voor Incassobureau's

(10-punten plan voor hervorming van de branche)

I. Doelstellingen:

Een vergunningstelsel voor incassobureaus is noodzakelijk om financiële, gedrags-, en proces kwaliteitsnormen te kunnen stellen, te bewaken en te handhaven. Daarmee kunnen zowel het bedrijfsleven als de consument verzekerd zijn van een kwalitatief hoogwaardig en geborgd proces van inning van vorderingen.

Met een vergunningstelsel en bijbehorend controle- en sanctie instrumentarium kan worden bereikt dat: (i) krachtig wordt opgetreden tegen incassobureaus die fatsoensregels overtreden; (ii) malafide incassobureaus van de markt zullen verdwijnen; en: (iii) dat ook opdrachtgevers/schuldeisers malafide praktijken zullen beëindigen, als deze niet meer kunnen/mogen worden geïncasseerd door incassobureaus.

De consument heeft de zekerheid dat hij alleen benaderd kan worden door bureaus met een vergunning en daarmee is zijn positie beter veiliggesteld. Het bedrijfsleven is verzekerd van een professionele dienstverlening met voldoende waarborgen voor kwaliteit, gedrag en solide financiële processen.

II. Uitgangspunt: Voorschriften voor incassobureau's worden zoveel mogelijk gelijk gesteld aan de huidige regelgeving voor deurwaarders

1. Branchevereniging NVI krijgt de exclusieve bevoegdheid om een vergunning toe te kennen voor het voeren van een incassobedrijf; zonder vergunning geen incasso bedrijf
2. Invoeren systeem van Kwaliteitseisen
3. Invoeren systeem van Permanente educatie
4. Onafhankelijke Raad van Tucht
5. Onafhankelijk Financieel toezicht (bijvoorbeeld door BFT)
6. NVI-leden krijgen toegang tot GBA
7. Minnelijke tarieven voor incassobureau's worden op dezelfde wijze vastgesteld als nu de (gerechtelijke) BTAG-tarieven voor deurwaarders
8. De NVI wordt géén PBO, maar het Ministerie van Justitie krijgt wel inspraak bij de vaststelling van NVI voorschriften voor incassobureau's
9. De NVI zal haar leden een verbod opleggen om onfatsoenlijke opdrachtgevers en/of vorderingen en/of praktijken te accepteren
10. Regelgeving voor derdengelden analoog aan deurwaarders

III. Voorstel:

De Ministeries van Justitie en/of Economische Zaken benoemen een commissie die dit plan nader uitwerkt in overleg met de NVI.

NVI/ Jet Creemers, info@nvio.nl en Bert Iedema, 8 april 2011. Tel: 06-23367666, mail: b.iedema@credityard.eu

LEESWIJZER UITKOMSTEN ONDERZOEK KOSTPRIJS NVI INCASSOBUREAUS BEHANDELING KLEINE VORDERINGEN

april 2011

NVI heeft onder haar leden onderzoek gedaan naar de kostprijs voor het behandelen van vorderingen met een waarde lager dan 250 euro. PwC heeft de NVI bijgestaan met het verzamelen van de gegevens. De NVI heeft kostprijsgegevens geanalyseerd van 1.2 miljoen vorderingen, met een totale waarde van 179 miljoen euro van in totaal 4.200 opdrachtgevers. Zij heeft daarbij onderzocht wat de totale kosten waren van invordering voor de incassobureaus, daarbij is gekeken naar directe kosten en indirecte kosten. Voorts is onderzoek gedaan naar de scores op deze vorderingen, dus hoeveel van deze vorderingen geheel of gedeeltelijk zijn geïncasseerd.

Incassobureaus in Nederland werken bijna uitsluitend op No Cure No Pay basis. Dat wil zeggen dat zij slechts omzet kunnen genereren wanneer zij vorderingen daadwerkelijk incasseren. De trend van de laatste jaren zet zich door de steeds toenemende concurrentiedruk voort: de opdrachtgever wordt helemaal geen kosten meer in rekening gebracht. Alleen als incassobureau de vordering inclusief incassokosten kunnen incasseren is een deel van deze incassokosten voor het incassobureau. Het is dus een branche met een zeer sterke concurrentie.

Dit betekent in de praktijk dat incassobureaus alleen inkomsten kunnen genereren als zij succesvol zijn, en in veel gevallen pas als zij ook nog eens de incassokosten heeft kunnen incasseren bij de debiteur.

Bij kleine vorderingen (hoofdsom onder 250 euro) liggen de marges nog lager omdat:

1. de opdrachtgever maar weinig verdient aan kleine orders en zich dus niet teveel kosten kan veroorloven om die vorderingen te innen;
2. voor een incassobureau hetzelfde geldt: omdat de vorderingen klein zijn, is de te verdienen commissie dus laag en kan ook een incassobureau niet een zeer uitgebreid incassotraject uitvoeren;
3. omdat het incassotraject beperkt blijft tot gemiddeld "slechts" 9 verschillende acties is daarmee de score met 53% lager en daardoor ook de inkomsten voor het incassobureau lager.
4. als de 40 euro als maximum voor deze groep vorderingen zou gaan gelden dit dan betekent dat de gemiddelde opbrengst voor de behandeling van één vordering < 250 op $53\% * 40$ euro = **21,20 euro uitkomt.**
5. 21,20 euro als opbrengst ver onder de kostprijs is en dus automatisch zal leiden tot een forse aanpassing in de aard en hoeveelheid werkzaamheden die incassobureaus kunnen uitvoeren.

6. minder incassoacties betekenen uiteraard minder succes, en dat heeft vanzelfsprekend tot gevolg dat veel meer zaken in het gerechtelijke traject terechtkomen waar de kosten geen 40 euro bedragen maar heel snel zullen oplopen tot > 500 euro.

7. het aantal kantonzaken toeneemt met enkele honderdduizenden, een stijging van minstens 50%!

8. ook het aantal zaken fors zal toenemen nu op basis van de wet gedagvaard kan worden voor incassokosten. Dat kan op dit moment nog maar in een beperkt aantal gevallen. Met de wet in de hand is de zekerheid op een toewijzend vonnis veel groter en kun je ook voor veel meer kleinere vorderingen dagvaarden.

Het wetsvoorstel in de huidige vorm heeft tot direct gevolg dat:

1. de consument geconfronteerd wordt met veel hogere kosten
2. het bedrijfsleven veel vaker te maken krijgt met oninbare vorderingen waardoor de marges teruglopen
3. de kantongerechten te maken krijgen met een enorme toename (binnen 18 maanden een stijging van 650.000 naar 1.000.000 kantonzaken per jaar) en de kosten van het apparaat zeer sterk zullen stijgen
4. het gerechtelijk apparaat zal vastlopen door de enorme toename, de doorstroom zal ernstig vertragen, bedrijven zullen maanden langer op hun geld moeten wachten en een toename van het aantal faillissementen is te verwachten.

Conclusie: het minimum bedrag voor incassokosten zal **minstens 62 euro** moeten bedragen om de incassobureaus in staat te stellen een professioneel minnelijk incassotraject te kunnen laten uitvoeren. Daarnaast zal de branche dienen te worden gereguleerd en zullen er sancties moeten komen voor bureaus die zich niet aan de regels houden.

Voor meer informatie:

Secretariaat NVI

info@nvio.nl

Tel: +31 (0)35-6994210

www.nvio.nl

=====

Geen accountantscontrole toegepast

Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen

Kostprijsberekening dossiers <€250

10 maart 2011

Persoonlijk en Vertrouwelijk

Informatie voor de lezer

Proces

De kostprijzen zijn berekend op basis van de informatie zoals aangeleverd door acht leden (kleine-, middelgrote en grote bureaus) van de NVI (Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen). Hiertoe is door de NVI een model opgesteld dat door de leden is gehanteerd.

Op de aangeleverde informatie is geen accountantscontrole toegepast. De aanleverende bedrijven zijn verantwoordelijk geweest voor het aanleveren van een betrouwbare kostprijsberekening.

Interpretatie van de resultaten

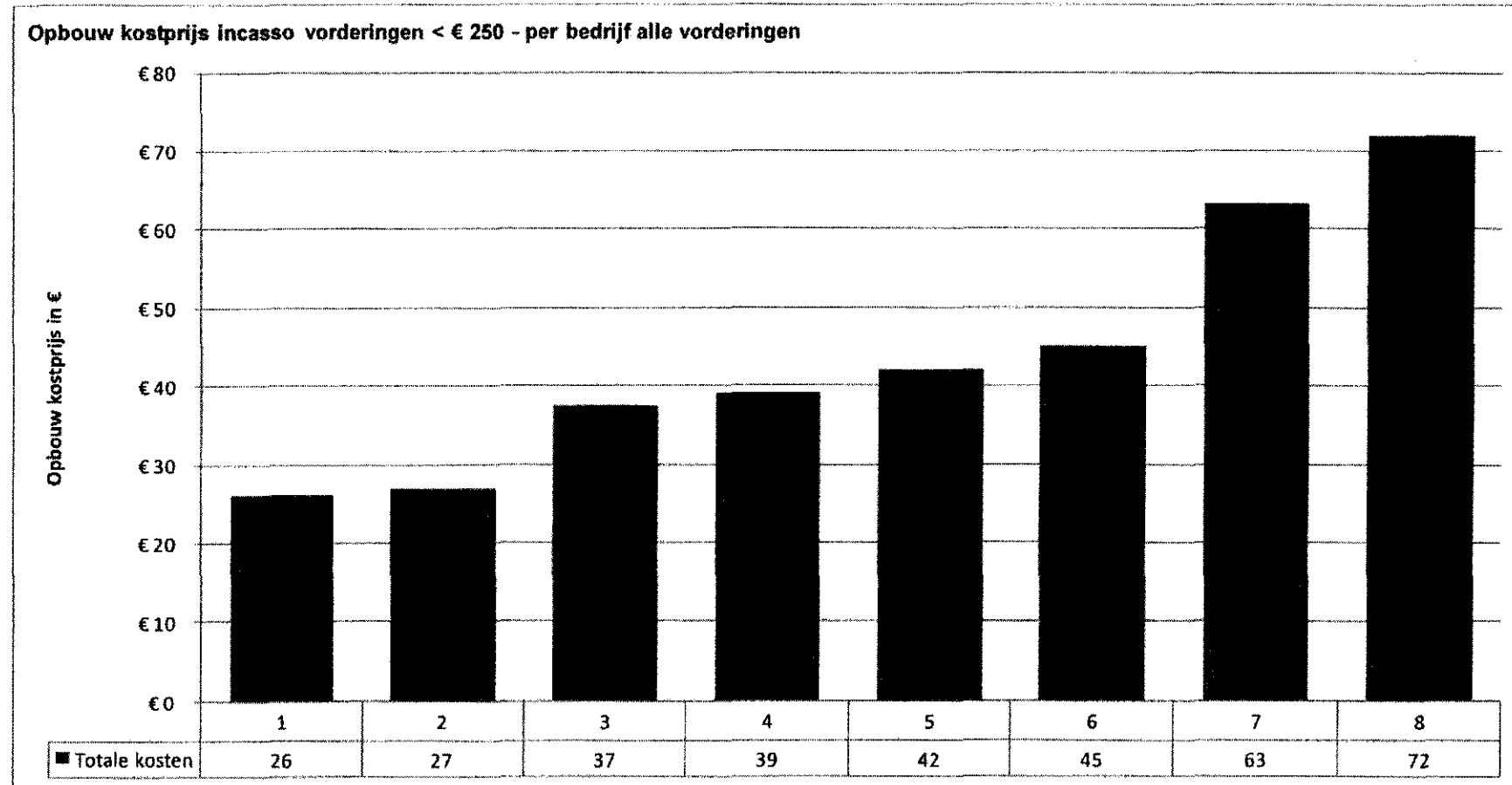
Uit de kostprijsberekening blijkt dat de kostprijzen sterk verschillen tussen de verschillende bedrijven. Mogelijk kan dit worden verklaard door de omvang van het bedrijf alsmede of het bedrijf een focus heeft op vorderingen < €250.

Het kostprijsmodel is opgesteld door de NVI en ingevuld door deelnemende bedrijven. Bij het invullen van het model hebben de bedrijven zelf aannames gedaan over de verdeling en toerekening van kosten. Er is geen inzicht in de keuzes die de individuele bedrijven hierbij hebben gemaakt. Derhalve kan niet worden uitgesloten dat de verschillen tussen NVI-leden onderling kunnen worden verklaard door de gehanteerde uitgangspunten.

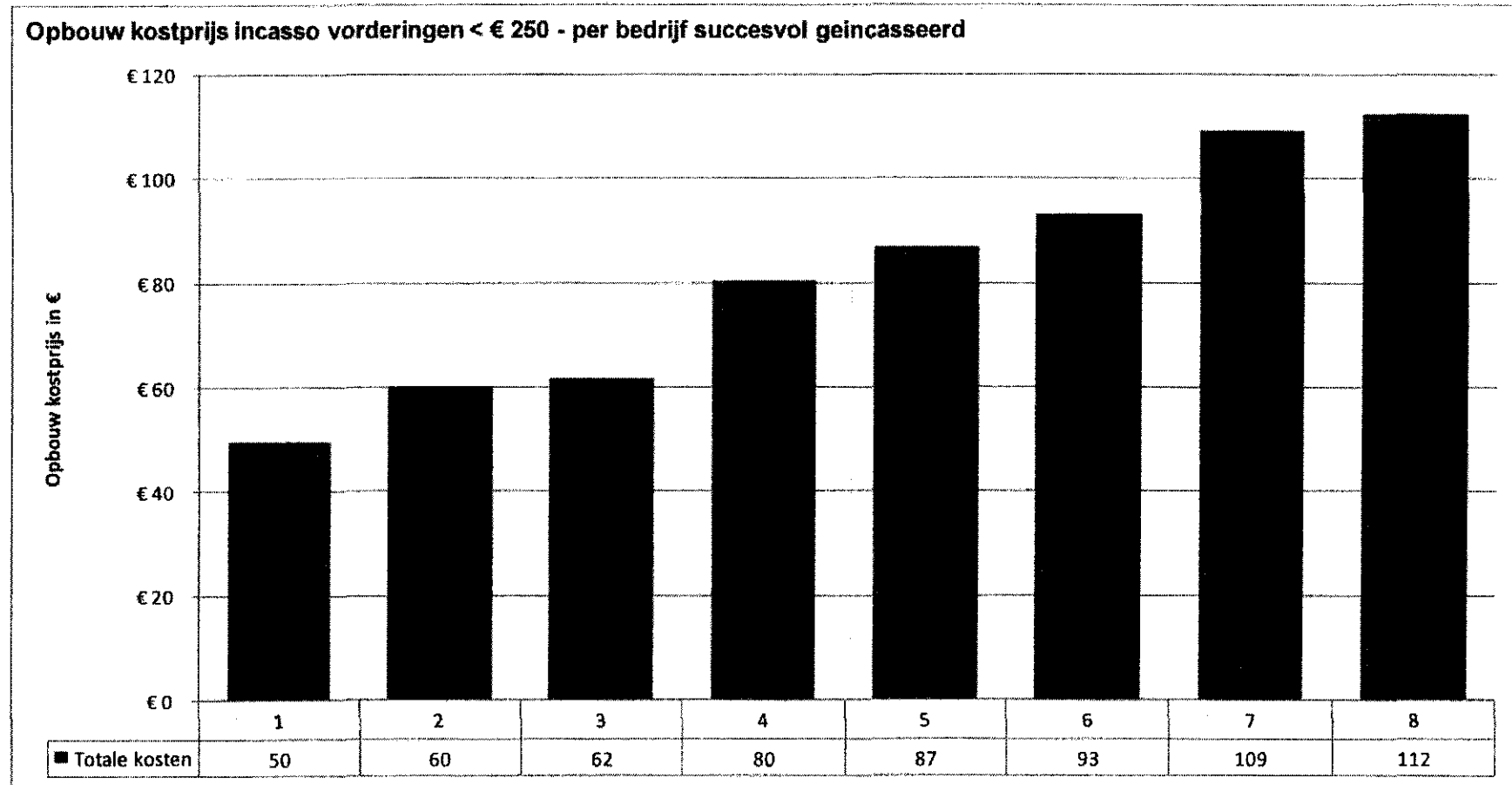
Uitkomsten kostprijsberekening dossiers <€250 – Totaal van alle bedrijven

K1	Periode: heel 2010	2010	
K2	Aantal opdrachtgevers: bedrijf of organisatie of business unit	4.190	
K3	Totaal waarde van de vorderingen. Hoofdsom en rente maximaal 500 euro	€ 178.955.727	
K4	Aantal vorderingen: aantal behandelde incasso opdrachten, geen ophogingen, mag afgerond getal zijn	1.238.623	
K5	Directe behandelkosten: opvoerkosten, screening, briefpapier, couverteren, porto, telefonische acties, betalingsregelingen, onderzoekskosten, gerechtelijke/deurwaarders kosten voor zover no cure no pay, collectors, etc. Geef de specificatie per onderdeel van de opgenomen kosten	€ 21.218.077	12%
K6	Indirecte kosten: data entry, ICT, management, algemene overhead, huur, sales, etc. Geef aan welke verdeelsleutel(s).	€ 17.383.618	10%
K7.1	Gemiddeld aantal handelingen per vordering (bijv. brieven, telefoontjes, opvoeren, verhaalsonderzoek, klantberichten, betalingen)	9,21	
K7.2	Score op aantal: het totaal aantal incassoopdrachten dat succesvol werd gesloten en waar opbrengsten uit zijn gekomen voor het incassobureau	53,3%	
K8	Gemiddelde kosten per vordering: (K5+K6)/K4	€ 31,17	
	Op basis van succesvol behandelde vorderingen	€ 58,46	

Opbouw kostprijs incasso vorderingen < €250 – per bedrijf voor alle vorderingen

Opbouw kostprijs incasso vorderingen < €250 – per bedrijf voor succesvol geïncasseerde vorderingen

Reactie NVI op de Nota van Wijziging

Ten behoeve van de behandeling van het wetsvoorstel incassokosten tijdens de procedurevergadering d.d. 2 februari ontvangt u hierbij een eerste reactie van de NVI.

1. Onderscheid BtoB en BtoC

De NVI juicht het toe dat is voorkomen dat deze regelgeving dwingendrechtelijk wordt voorgeschreven in het handelsverkeer!

- matigingsrecht: onwenselijk!

De Minister laat de hoogte van de incassokosten over aan marktpartijen, maar stelt wel dat de rechter kan matigen. Dan is het toch een rechter en niet marktpartijen zelf die bepalen welke sanctie er is op wanbetaling. Hierdoor dreigt de rechtszekerheid en de voorspelbaarheid van incassokosten voor ondernemingen in gevaar te komen: ondernemingen weten dan niet waar zij aan toe zijn. Men komt contractueel iets overeen over de hoogte van incassokosten, maar indien het tot een rechtszaak komt dan kan dat element van de overeenkomst op losse schroeven komen te staan.

Beter zou zijn om aan te geven dat de rechter slechts kan matigen indien het percentage meer dan 15% van de vordering bedraagt.

2. Vergoeding € 40,- bij lage bedragen

De voorgestelde maximale vergoeding van € 40,- bij lage bedragen is onvoldoende. De NVI vindt ook de € 45,- zoals genoemd in het in de Nota aangehaalde Incasso-advies te laag, reden waarom de NVI zich destijds gedistantieerd heeft van dat advies.

Gevolgen van een te laag maximum zijn:

- inperking van het incassotraject => eerder gerechtelijke fase
- er zullen nauwelijks buitendienstmedewerkers worden ingeschakeld om in goed overleg een oplossing te zoeken

Door de 2 bovenstaande gevolgen zullen zaken eerder aanhangig worden gemaakt bij de rechter. Door een beknopter incassotraject zal het aantal succesvolle incasso's immers dalen, waardoor schuldeisers zich gedwongen zullen zien gerechtelijke maatregelen te nemen. Dit heeft tot gevolg dat:

- de consument voor veel hogere kosten komt te staan (gerechtelijke kosten bedragen al snel honderden euro's, zie verhoging griffierechten)
- de kantonrechters, die nu reeds overbelast zijn, zullen met een explosieve stijging van het aantal zaken worden geconfronteerd *), waardoor het systeem volledig overbelast zal raken.
- door toename van het aantal gerechtelijke incassozaken zal de overheid worden geconfronteerd met aanzienlijk hogere kosten
- de uiteindelijke betaling van de openstaande vorderingen na een gerechtelijke procedure op een veel later tijdstip zal plaatsvinden: een enorme vertraging in de geldstroom

Voorstel:

De voorgestelde maximale vergoeding van € 40,- moet dus omhoog naar € 62,50, zie onderzoek kostprijs incasso van de NVI. Een mogelijk alternatief kan zijn om speciale verrichtingen van dit maximum uit te zonderen. Daarbij valt te denken aan huisbezoeken en het treffen van betalingsregelingen. Dit zijn activiteiten die in de eerste plaats in het belang van de consument zijn, maar in de tweede plaats in het belang van zowel de economie als de maatschappij.

*) De NVI verwacht een toename van 750.000 gerechtelijke zaken per jaar.

In de Nota wordt er ten onrechte vanuit gegaan dat er geen toename van het aantal procedures zal zijn. Als argument wordt gegeven dat men, doordat de incassokosten nu vastliggen, het niet meer zal laten aankomen op een procedure. Hierbij wordt een denkfout gemaakt! Procedures worden (in meerderheid) opgestart door schuldeisers omdat zij een vordering geïncasseerd willen krijgen. Dus niet door schuldenaren die het niet eens zijn over de hoogte van de incassokosten! Ook de stelling

dat schuldenaren het niet meer op een procedure zouden laten aankomen om de rechter de kosten te laten matigen snijdt geen hout. In de meeste gevallen komt het tot een procedure omdat de wanbetaler niet kan/wil betalen.

Uit onderzoek van de NVI, uitgevoerd door PricewaterhouseCoopers, blijkt dat de bij de NVI aangesloten en dus gecertificeerde incassobureaus, jaarlijks 3,5 miljoen nieuwe vorderingen behandelen met een gezamenlijke waarde van 4.5 miljard euro. Daarenboven zijn er nog eens 150.000 BtoB vorderingen met een waarde van € 1,2 miljard! Ruim 80% van deze vorderingen wordt opgelost in de minnelijke fase door de incassobureaus. Op dit moment gaat minder dan 15% (ongeveer 400.000 zaken = 60% van het totaal van de kantonzaken) uiteindelijk door naar het gerechtelijke traject. Naar verwachting heeft het wetsvoorstel een verdubbeling van het aantal gerechtelijke zaken tot gevolg, waardoor het gerechtelijk apparaat volledig overbelast zal raken.

3. Wettelijk Keurmerk

Door het wettelijk ingrijpen in de incassomarkt op het gebied van incassokosten, erkent de overheid dat dit een zeer bijzondere markt is. Terecht, aangezien de consument geen enkele invloed heeft op de vraag welk incassobureau zijn vordering zal gaan innen. Zeer teleurstellend is echter dat de overheid nu uitsluitend de prijs wil regelen.

Het is een gemiste kans om deze wetgeving niet aan te grijpen om ook de kwaliteit van de bureaus wettelijk te borgen, te kunnen controleren en sancties te kunnen opleggen, aangezien:

- het volkomen onduidelijk is welk werk in welke kwaliteit er voor de prijs wordt geboden
- door de vrijblijvendheid van het huidige Keurmerk, de markt toegankelijk blijft voor malafide bureaus. Als men zich niet aan bepaalde normen jegens debiteuren behoeft te houden, dan kan men wellicht succesvoller incasseren. Voor veel schuldeisers zal de kwaliteitseis vooral zijn: zo snel en zo volledig mogelijk incasseren.
- de huidige Keurmerk criteria niet naar het maatschappelijk meest optimale kwaliteitsniveau kunnen worden opgeschroefd wegens de vrijblijvendheid. Gecertificeerde bureaus moeten immers wel concurreren tegen niet-gecertificeerde bureaus
- de wet geen handhaving en sancties regelt: malafide bureaus kunnen nog steeds te hoge tarieven rekenen, er daarbij vanuit gaande dat er altijd een deel van de bevolking niet bekend is met de tarieven en zich laat intimideren.

Voorstel:

De Nota gaat uit van een wettelijk Keurmerk als alternatief voor de wettelijke regeling van incassokosten. De NVI zou dit juist graag combineren: als men de kosten regelt, dan natuurlijk ook de kwaliteit in de vorm van een wettelijk verplicht Keurmerk, c.q. vergunning.

4. Niet BTW-plichtig

Omwille van de eenvoud wordt er in de regeling geen onderscheid gemaakt tussen BTW-plichtige en niet BTW-plichtige schuldeisers. Dit heeft tot gevolg dat de laatste categorie de BTW niet kan verrekenen en dus met een extra kostenpost zit. Als argument wordt aangehaald dat de schuldeiser er zelf voor kiest om de incasso uit te besteden en dat de schuldenaar de kosten daarvan niet hoeft te dragen. Dit gaat volledig voorbij aan het principe 'de vervuiler betaalt' en is de omgekeerde wereld! De schuldenaar heeft er immers voor gekozen om wel een product of dienst af te nemen maar er niet voor te betalen. Waarom zou de schuldeiser dan met een extra kostenpost moeten worden opgezadeld? Als een schuldenaar er voor kiest om ook na te zijn aangemaand zijn rekening niet te voldoen, dan dient hij de kosten voor incasso te betalen. Het geeft geen pas om niet BTW-plichtige schuldeisers 19% minder incassovergoeding toe te kennen. Eenvoud is een loffelijk streven, maar de regeling moet toch ook rechtvaardig zijn! In Voorwerk II wordt dat onderscheid wel gemaakt en dit geeft in de praktijk helemaal geen onduidelijkheid of discussies.

Voorstel:

Maak net als in het rapport Voor-werk II een apart incassotarief voor het geval de BTW niet kan worden verrekend.